

Bedriftsbesøk på "Plassen" 10.05.2012.

Tekst/foto: Magnus Trønningsdal

Over to sider i Romsdals Budstikke, tirsdag 8. mai, fant vi overskriften: "En fantastisk kulturell tumleplass." Det var en presentasjon av kulturhuset [GørvellPlassen](#), forsynt med et vell av bilder og utfyllende tekst. Det vil derfor være smør på flekk og gi seg i kast med noen gjennomgang her på hjemmesidene. Vi nøyer oss derfor med å komme med en og annen supplerende kommentar, som kan nyansere bildet enda mer. Som for eksempel å nevne at det går en spesiell flygelheis gjennom bygget, innrettet slik at transporten ikke vil påvirke selve stemningen på instrumentet. -Stilig, som den unge garde ville ha sagt.

Men først møttes vi ved prosjektkontoret i Amtm. Krohsgate for å få utlevert påbudt hjelm og vest. Så var det å vandre de få meterne ned til nybyggets hovedinngang. Der sto Elen og viste vei, og innenfor døra ønsket teatersjefen sjøl, Thomas Bjørnager, oss velkommen på sitt sjarmerende dansk. Rart å tenke på, forresten, at det var et arkitektfirma fra Danmark som vant konkurransen - og at også teatersjefen er arkitektutdannet. Det siste ante oss når vi tenker tilbake på hans inngående detaljkunnskaper under veis. Og at vår klubbmedlemmer var blant de første som fikk være med på en slik etterlengtet omvisning, skyldes nok ikke minst Elens tilknytning til Teatret Vårt og Randis programønske. Jo, vi er med der tingene skjer.

Ved siden av teatersjefen, var det én fra administrasjonen i tillegg til restauratøren, som geleidet forsamlingen gjennom alle etasjene. 25 personer, noen med følge, hadde møtt opp for å ta del i omvisningen. Innledningsvis ble det servert kaffe og Twist, og Bjørnager ga oss en kort beskrivelse av tilblivelsen; festivalsjef Otnes og eksteatersjef Amundsens fabuleringer rundt noen skriblerier på et stykke papir, det som skulle komme til å utvikles videre. Iført gulvbeskyttende sko-overtrekk i lyseblått, fulgte vi ciceronene og lyttet oppmerksomt til det som ble fortalt. Og mer smittende fortellerglede enn det teatersjefen kunne frembringe, skal en lete lenge etter. Like friskt som rødfargen på kubene inne i praktbygget (der til og med toalettene er holdt i rødt) - som skiller teatrets areal fra det øvrige. Rundt denne "juvelen" ligger alle de andre lokalitetene, som restaurant, bibliotek, kunstgalleri, klubbrom, kontorer osv. Kunst kommer til etter hvert. Ett objekt er allerede kommet på plass og er montert på veggen mot nord. Nå venter en på det neste; en moderne lysekrone som skal henge gjennom alle etasjer og være et slags blikkfang rundt inngangspartiet.

Teatersjefen håper etter hvert at Plassen (for et stusselig navn, mener referenten) skal bli et attraktivt flerbruksanlegg og "Storstue", og vil melde seg på utleiemarkedet for å utnytte husets fasiliteter. En kan, for eksempel, dekke til 350 personer, og mangt kan foregå samtidig tid uten sjenerende forstyrrelser. Det skal god isolasjon sørge for. Ved åpningen, den 14. juli, forventes et besøkstall på ca. 6000 personer. Disse vil bli sluset inn puljevis.

Når en står på gateplan og ser oppover trappene, legger en merke til en svingdør mot toppen. Innen for denne, ligger den såkalte dokumentasjonsavdelingen, med henblikk på jazzfestivalene. Videre innover kommer vi til Storyvilles egen sal, på størrelse med Forum. Her er gulvets materialer tilpasset ballett og andre danseretninger. Et eget lysanlegg skal også monteres. Dette blir innkjøpt på et senere tidspunkt, etter som en kraftig prisreduksjon er forespeilet. En samlet administrasjon befinner seg i 4. etasje. Når det gjelder lyssetting av huset, vil denne komme innenfra med bl.a. spotlights over inngangen til teatersalongen, noe som vil gi en spennende effekt. Teatersjefen mente ellers at Plassen (6000m²) i likhet med Kilden(18000m²) i Kristiansand ganske sikkert vil fremstå som signalbygg for sin tid. Han benyttet samtidig anledningen til å rose totalentreprenør Røsand og alle som har hatt med oppførelsen av bygget å gjøre, for utmerket samarbeid på alle plan. Det hele har vært en sann fornøyelse.

Slutten på vandringen skjedde utendørs, høyt over byens tak. Ikke det mest sjarmerende skue akkurat, å se ned på gammel takstein, avflasket gesimsmalning og støvete gater. Det er først når du løfter blikket oppover og betrakter fjorden og fjellene mot syd at du tar byen og naturen inn over deg. Teatersjefen hadde lenge lurt på om domkirka hadde den riktige beliggenhet rett opp fra Storgata. Etter å ha latt blikket sveipe langs horisonten fra det høyeste punkt på nybygget, kom han til den endelige erkjennelse: Plasseringen var perfekt! Han håpet samtidig at publikum synes Plassen ligger der den skal ligge, og ønsker seg mange røde lykter når dørene åpner i juli.

Og vi sier tvi,tvi...

Se bilder på de neste to sidene!

Detalj fra nybygget på Gørvelplassen

Hjelm, vest og sko-overtrekk hører med. Bjørnager nr. 2 fra h.

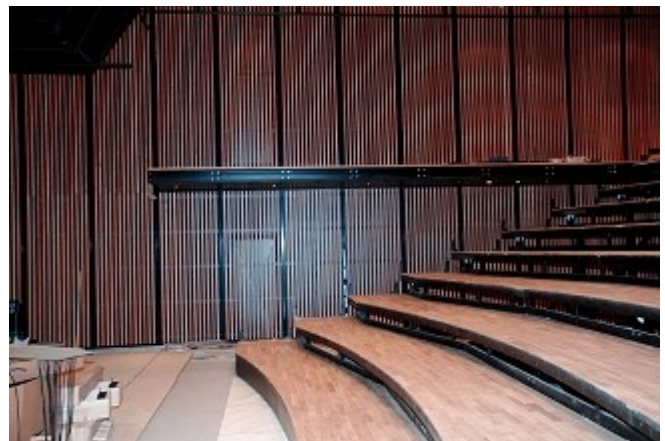
Klar for orientering. President Guttorm noterer oppmøtet

Omvisningen kan starte

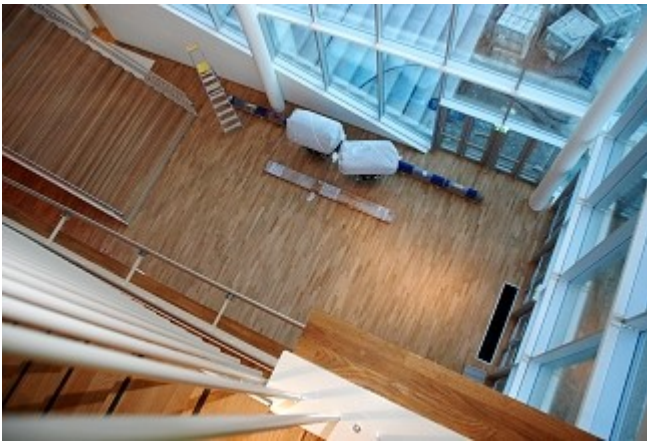
Fra teatersalong med scene, snoreloft og amfi. Røde stoler kommer.

En lang korridor med teaterinngang

Fra bibliotekavdelingen. i 1. etasje

Høyt oppe i etasjene

Utsnitt fra Storyville-salen

Administrasjonen i 4. etasje

På byens tak

"Kirken, den er et gammelt hus"

Eselill Befring takker Bjørnager for omvisningen